

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เฝ้าแต่เข้าใจความรู้และก่อนเวลาสุดท้ายลูกจะติดเทียมกับพ่อและจะย่อยพละกำลังทั้งหมดของพ่อ

คำถาม: ด้วยสำนึกของคำ คูใดที่ลูกสามารถจะกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ?

คำตอบ: การขึ้นและการตก สาโทประธานและทาโมประธาน วัดของชีวิตและโรงค้าประเวณี หากลูกมีคำที่เป็นคู่เหล่านี้อยู่ในสำนึกของลูก ลูกจะกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เวลานั้นลูกๆ มีความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำ ในหนทางของบัดดีไม่ได้มีความรู้ พวกเขาเพียงเฝ้าแต่บอกลูกถึงสิ่งต่างๆ เพื่อให้ลูกพอใจ หนทางของบัดดีคือหนทางที่เอาใจลูก

โอมซานติ พ่อฉันนี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน พ่อพูดกับลูกๆ ว่า: ลูกนั้นเคยสูงส่งอย่างยิ่ง! นี่คือการละเล่นของการขึ้นและการตก ในเวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยสูงส่งและบริสุทธิ์อย่างยิ่ง เวลานั้นลูกได้กลับมาตกต่ำอย่างยิ่ง ลูกไปอยู่เบื้องหน้าของเหล่าเทพและพูดว่า: ท่านนั้นสูงส่งและเรานั้นตกต่ำ ก่อนหน้านั้น, ลูกไม่รู้ว่าลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดและแล้วก็ได้กลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด เวลานั้นพ่อบอกลูก: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยสูงส่งและบริสุทธิ์อย่างยิ่งและเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่มีบริสุทธิ์อย่างยิ่ง ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สูงส่ง สิ่งนั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส อาณาจักรของลูกคงอยู่ที่นั่นและเวลานี้ ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นอีกครั้ง พ่อเพียงแต่ให้สัญญาแก่ลูก: ลูกเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในวัดของชีวิตที่สูงส่งหรือยุคทอง และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรของการใช้ชาติเกิดชาติแล้วชาติเล่า ลูกก็ได้ตกเข้าไปสู่กิเลสและได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์และเต็มไปด้วยกิเลส ลูกได้อยู่อย่างมีกิเลสมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และเวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลสและสาโทประธาน ลูกเพียงแต่ต้องจดจำสองคำ ในเวลานี้คือโลกที่ทาโมประธาน ลักษณะและนารายณ์คือสิ่งซึ่งบอกของโลกที่ สาโทประธานเป็นเรื่องของ 5000 ปี อาณาจักรของลูกนั้นเคยอยู่ในบาร์ดที่สาโทประธาน บาร์ดเคยสูงส่งที่สุดและเวลานี้ตกต่ำที่สุด ลูกได้ใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่จะอยู่อย่างมีกิเลสจากปราศจากกิเลส แม้ว่าองศาของลูกเฝ้าแต่ลดลง ที่นั่นด้วยก็จะยังคงกล่าวได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ศรีกฤษณะนั้นกล่าวได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เขานั้นเคยสวยงามและเวลานี้ได้อยู่อย่างน่าเกลียด ลูกกำลังนั่งที่นี่และดังนั้นควรคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยเป็นนายของโลกของชีวลายา ไม่ได้มีศาสนาอื่นใด เคยมีเพียงอาณาจักรของพวกเราและแล้วก็ลดลงไปสององศา องศาค่อยๆ ลดลงไปอีกสององศาในยุคเงิน ภายหลังลูกได้กลายเป็นผู้ที่ไม่มีกิเลสและขณะที่ค่อยๆ ตกลงมากลูกก็ได้้อยู่อย่างสกปรก สิ่งนี้เรียกว่าโลกที่มีกิเลส ผู้คนเฝ้าแต่สะอึกในแม่น้ำของยาพิษ ที่นั่นลูกเคยมีชีวิตอยู่ในมหาสมุทรของน้ำนม เวลานั้นลูกได้เข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกและเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้วด้วยเช่นกัน พวกเราเคยปราศจากกิเลสเมื่อพวกเราอยู่ในอาณาจักรที่นั่น เคยมีอาณาจักรที่บริสุทธิ์และนั่นก็เรียกว่าสวรรค์ที่สมบูรณ์ และแล้วในยุคเงินก็ได้กลายเป็นกึ่งสวรรค์ ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกใช่หรือไม่? พ่อเองได้มาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลก ราวนี้ได้มาในช่วงกลาง ในเวลาสุดท้ายโลกที่มีกิเลสนั้นก็กำลังจะถูกทำลายและแล้วเพื่อจะกลับไปสู่ตอนเริ่มต้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมออย่าได้คิดว่าตนเป็นร่างกาย ลูกได้สัญญาในหนทางของบัดดีว่า: บาบา เมื่อท่านมาฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดกับพ่อ กฤษณะไม่ใช่พ่อ เพียงชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพ่อของดวงวิญญาณ ลูกได้รับมรดกที่มีชีวิตจำกัดจากพ่อที่มีชีวิตจำกัดและบาร์ดได้รับมรดกที่ไม่มีชีวิตจำกัดจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด เหตุนี้เองยุคทองจึงเรียกว่าชีวลายา ชีพบาบาได้มาและก่อตั้งศาสนาเทพ ควรจะมีการจดจำสิ่งนี้ไว้เสมอ เป็นประเด็นของความสุขใช่หรือไม่? เวลานั้นพวกเรากำลังจะกลับไปสู่ชีวลายาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าบุคคลนั้นได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีใครได้ไปที่นั่นอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดคือการพูดเท็จของหนทางของบัดดีเพื่อให้หัวใจของลูกเป็นสุข ลูกคือผู้ที่จะไปสู่สวรรค์อย่างแท้จริง จะไม่มีโรคภัยใดๆ ฯลฯ ที่นั่น ลูกคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอที่นั่น พ่อทำให้ทุกสิ่งแสนจะเรียบง่ายราวกับว่าท่านกำลังอธิบายแก่เด็กเล็กๆ ไม่ว่าลูกนั้นจะอยู่ที่ใดก็ตามภายนอก ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ความบริสุทธิ์คือสิ่งแรกและสิ่งหลักในเรื่องนี้ ขอให้อาหารและเครื่องดื่มของลูกนั้นบริสุทธิ์ ผู้คนนั้นเคยออฟเฟอร์โบว์ที่เป็นบุหรืหรือยาสูบ ฯลฯ แก่เหล่าเทพไหม? พวกเขาเคยออฟเฟอร์โบว์ที่เป็นไชหรือยาสูบเบื้องหน้าคัมภีร์กรัณท์ไหม? พวกเขาคิดว่าคัมภีร์กรัณท์เป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ราวกับว่าเป็นร่างของกูรูโกบิน พวกเขามีความเคารพนับถืออย่างมากต่อกรัณท์ ชาวซิกข์ก็คิดว่าคัมภีร์นั้นศักดิ์สิทธิ์เท่ากับร่างของกูรูของพวกเขา อย่างไรก็ตามกูรูนานกไม่ได้นั่งและเขียนกรัณท์ นานกเพียงแต่จดลงมา จำนวนของซิกข์นั้นก็ขยายตัวขึ้นและภายหลังพวกเขาก็ได้เขียนคัมภีร์กรัณท์หลังจากนั้นผู้คนมากมายก็เฝ้าแต่มาสู่ศาสนาซิกข์ ก่อนหน้านั้นคัมภีร์กรัณท์เคยเล็กมากและเขียนด้วยมือ ในเวลานี้พวกเขาคิดว่ากิตะนั้นเป็นรูปของกฤษณะ เช่นที่มีกรัณท์ของกูรูนานกดังนั้นกิตะของกฤษณะจึงได้รับการจดจำ พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “พระเจ้ากฤษณะพูด” นั่นก็เรียกว่าความไม่รู้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้

ชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสได้รับมาจากกิตะเท่านั้น เพียงพอเท่านั้นที่มีความรู้ นั่น มีกลางวันด้วยความรู้และกลางคืนด้วยบัดดี เวลาที่พอพูดว่า: ต้องมีการทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นต้องมีการทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น พายุที่เต็มไปด้วยพลังเช่นนั้นของมายามาที่ความรู้นั้นได้โดยบินไปอย่างสมบูรณ์ และแล้วลูกก็ไม่สามารถที่จะพูดความรู้แก่ผู้อื่นได้ กิเลสแรกของการติดอาหารจะคุกคามลูกอย่างมาก เป็นสิ่งนั้นที่ใช้เวลา อย่างแท้จริงที่เป็นเรื่องของการหลุดในชีวิตในเพียงหนึ่งวินาที พันทีที่เด็กเกิดขึ้นมา เขาก็กลายเป็นนาย ลูกได้ตระหนักได้ว่าชิพบาบาได้มาแล้วและลูกได้รับสิทธิ์ต่อมรดก กิตะนั้นก็ร้องไว้โดยชิพบาบา ท่านเองนั้นได้พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ กุณิสนั้นไม่ธรรมดา เมื่อเขาถือกำเนิดก็มีฟ้าแลบอยู่ทั่วไป มีผลกระทบอย่างมากและเหตุนี้เอง กุณิสนี้จึงได้รับการจดจำแม้กระทั่งทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของบัดดี ในภาษาอังกฤษพวกเขาเรียกว่าเป็นปรัชญา เพียงพอทางจิตเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ทางจิต ท่านเองนั้นพูดว่า: พ่อคือพ่อทางจิตของลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูก ๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนกับพ่อ ลูกกำลังเข้าถึงความรู้ด้วยเช่นกัน และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกจะกลายเป็นเหมือนพ่อ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกเข้าถึงได้มากเพียงไร ลูกจะพัฒนาพละกำลังนั้นจากการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ การจดจำระลึกถึงเรียกว่าพลังของความเหนียวแน่น มีความแตกต่างในดาบเช่นกัน ดาบหนึ่งนั้นสามารถจะซื้อได้เป็นเงิน 100 รูปี และอีกดาบหนึ่งนั้นสามารถจะซื้อได้ในราคา 3-4 พันรูปี บาบามีประสบการณ์ในสิ่งนี้ ได้มีการให้ความเคารพนับถืออย่างมากมายต่อดาบ ได้มีการให้ความเคารพนับถืออย่างมากมายต่อดาบของกูรูโกบิน ลูก ๆ เองก็จำเป็นที่ต้องมีพละกำลังของโยคะเช่นกัน ต้องมีพลังในดาบของความรู้ด้วย มีเพียงเมื่อมีพลังนั้นเท่านั้นที่ผู้คนจะเข้าใจได้อย่างเร็ว ลูกเฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามตามละคร ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงไรบาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปด้วยการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กำลังแสดงวิธีการแก่ลูก และแล้วท่านจะมาเมื่อครบอีกหนึ่งวงจรและให้ความรู้แก่ลูกในวิธีเดียวกัน ท่านจะทำให้ผู้คนละทิ้งทุกสิ่งและทำให้เขากลายเป็นพาหนะของท่าน ลูก ๆ มีประสบการณ์ถึงแรงดึงดูดเช่นนั้นที่นั่น ที่ลูกทั้งหมดได้วิ่งมา มีแรงดึงดูดนั้นในพ่อใช่หรือไม่? ในเวลานี้ลูกเองต้องกลับมาเพียบพร้อมเช่นนั้น ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นต่างลำดับกันไป แน่นอนที่อาณาจักรนั้นจะมีการก่อตั้งขึ้น! ลูกได้เข้าใจวงจรโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กแล้ว ในเวลานี้เป็นยุคแห่งการบรรจบพบกัน อย่างแน่นอนที่พ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ บริสุทธิ์หมายถึงสาโทประธาน อัลลอยนั้นได้เฝ้าแต่เข้าไปปะปนที่ละน้อยเวลานี้อัลลอยจะสามารถถูกขจัดทิ้งไปได้ได้อย่างไร? เมื่อดวงวิญญาณนั้นจริงแท้ เครื่องประดับนั้นก็จริงแท้เช่นกัน นั่นคือร่างกายนั้นก็สวยงาม เมื่อดวงวิญญาณอยู่อย่างหลอกลวงร่างกายเองก็ได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วย แม้แต่ผู้นี้ก็เคยก้มลงและสวดมนต์ภาวนาก่อนที่จะได้รับความรู้ ท่านเคยเก็บภาพสีน้ำมันของ ลักษมีและนารายณ์ที่ขนาดใหญ่โตมากไว้บนกัณฑ์ ท่านจะจดจำผู้นั้นด้วยความรักอย่างมาก ท่านไม่ได้จดจำใครอื่น หากความคิดของท่านเร่ร่อนไปที่ใดอื่นภายนอกท่านก็จะตบตีตนเอง เหตุใดจึงใจจริงเร่ร่อน? เหตุใดจึงไม่ได้รับนิมิต? ท่านเคยอยู่ในหนทางของบัดดี อย่างไรก็ตามเมื่อท่านเคยได้นิมิตของวิชฌ ท่านก็ไม่ได้กลายเป็นนารายณ์ อย่างแน่นอนที่ต้องทำความเพียรพยายาม เป้าหมายและวัตถุประสงค์กำลังเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ผู้เดียวที่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของเขาได้มีการสร้างขึ้นมาก็เคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิต เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะกลายเป็นเช่นนั้น และดังนั้นลูกต้องทำตามพวกเขาอย่างดีมาก บราห์มาไม่ได้เรียกว่าเป็นเทพ พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกเองก็เคยอยู่ในอาณาจักรของพวกเขา เวลานั้นลูกนั้นเรียกว่าเป็นเทพ การเรียกวิชฌว่าเป็นเทพนั้นโอเค ผู้คนนั้นไม่ได้รู้สึกใด พวกเขาพูดว่า: กูรูบราห์มา กูรูวิชฌ... วิชฌเป็นกูรูของใครในขณะนี้? พวกเขาเฝ้าแต่เรียกทุกคนว่ากูรู พวกเขาพูดว่า: ขอคาราวะดวงวิญญาณสูงสุดชีวา พวกเขาเรียกผู้นั้นว่ากูรูและผู้นั้นว่าพระเจ้า พ่อฉันยิ่งใหญ่ที่สุด พวกเรากำลังเรียนรู้สิ่งนี้จากท่านเพื่อที่พวกเราจะสอนสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นต่อไป ไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามที่สัทกูรูอธิบายแก่ลูก และแล้วลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกจะไม่พูดว่ากูรูของลูกคือพ่อและครูของลูก ไม่เลย ดังนั้น ลูกควรที่จะมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก พวกเราเคยอยู่ในชีวาสาธาและเวลานี้พวกเราอยู่ในโรงค้าประเวณี เวลานั้นพวกเราต้องไปสู่ชีวาสาธาอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาพูดว่าพวกเขาหลอมรวมไปกับธาตุบราห์มหรือพูดว่าแสงนั้นได้หลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณนั้นก็ไม่มีสูญสลาย ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเองบันทึกไว้ในลูก ลูกทั้งหมดคือนักแสดงและลูกต้องเล่นบทบาทของลูกเอง สิ่งนั้นไม่สามารถถูกลบเลือนไปได้ ดวงวิญญาณ ทั้งหมดของโลกต้องเล่นบทบาทของพวกเขา ราวกับว่าการบันทึกกำลังเกิดขึ้นอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม การบันทึกที่คงอยู่ตลอดไปนี้ได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้ารอย นี่คือดวงดาวที่มีหัตถกรรมที่กำลังเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ดวงดาวนั้นไม่เคยถูกลบเลือน ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้มีความรู้นี้ ความมหัศจรรย์ของโลก! หัวใจของลูกได้อยู่อย่างมีความสุขจากการได้ยินคำว่า “สวรรค์” ไม่ใช่ว่าในเวลานี้เป็นยุคทอง ในเวลานี้เป็นยุคเหล็ก ดังนั้นการกลับมาใช้ชาติเกิดได้เกิดขึ้นในยุคเหล็กเช่นกัน ทุกคนอย่างแน่นอนต้องไปที่นั่น แต่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่น เวลานั้นลูก ๆ กำลังจะกลับมามีสิทธิ์

ด้วยพลังโยคะ เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ และแล้วรวันก็ทำให้โลกเป็นนรก สิ่งนี้มองเห็นได้ไม่ใช่หรือ? ผู้คนเผาหุ่นจำลองของรวัน พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นได้ดำเนินมาเป็นนิรันดร์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าเมื่อไรสิ่งนั้นได้เริ่มขึ้น พวกเขาพูดถึงหลายแสนปีจึงไม่สามารถจะแบ่งออกเป็นครั้งต่อครั้งได้ พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของยุคเหล็กนั้น 40,000 ปี ดังนั้นผู้คนจึงอยู่ในความมืดที่สุด เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่งสำหรับพวกเขาที่จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นจากความหลับไหลของความไม่รู้ พวกเขาเพียงแค่ไม่ได้ตื่นขึ้นมา เวลาของยุคแห่งการบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พอมาและแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เมื่อลูกได้อยู่อย่างบริสุทธิ์โลกที่บริสุทธิ์ก็จะมี การก่อตั้งขึ้นและโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็จะถูกทำลาย ประชากรโลกในเวลานั้นนั้นใหญ่โตอย่างยิ่ง ในยุคทอง ประชากรโลกนั้นจะเล็กลง ลูกต้องเอาชนะมายาและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: มายานี้มีพลังอย่างยิ่ง เธอสร้างอุปสรรคมากมายในการกลับมาบริสุทธิ์ของลูก ลูกได้รักษาความกล้าหาญที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เพียงแต่มองดูว่ามายาในสภาพใด และทำให้ลูกเข้าไปสู่สภาพใด เธอชกลูกและทำให้ลูกล้มลง ดังนั้นทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็จบสิ้นลง และแล้วลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บ้างก็ล้มลงและแล้วก็ไม่แม้แต่จะแสดงใบหน้าของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ต้องมีการทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกไม่ควรล้มเหลว เหตุนี้เองบ้างแม้แต่มีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ชันยาสชี้พูดว่าเป็นไปไม่ได้ที่ผู้เป็นคู่จะแต่งงานกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดว่าเป็นไปได้เพราะมีการได้มาอย่างมากมาย หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ลูกจะได้รับอาณาจักรในสวรรค์ ลูกจะไม่สามารถคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดียวนี้ เพื่อการได้มาที่แสนจะใหญ่โตนั้นได้หรือ? ลูกพูดว่า: บาบ่า อย่างแน่นอนที่พวกเราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ ชาวซิกสันก็แม้แต่สวมกำไลของความบริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่จะผูกด้วย ฯลฯ ที่นี่ นี่คือการของสติปัญญา พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกสาวทั้งหลายก็ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้คนมากมาย อย่างไรก็ตามไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของบุคคลสำคัญเหล่านั้น พ่อพูดว่า: ก่อนอื่นใดอธิบายแก่พวกเขาอย่างชัดเจนอย่างยิ่ง: พวกเขาทั้งหมดคือลูก ๆ ของพระชาติบราห์มา พวกเรากำลังได้รับมรดกจากชีพาบ่า พวกเราต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนี้ ก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก: บารัตนั้นเคยปราศจากกิเลสและเวลานี้เต็มไปด้วยกิเลส ดังนั้นจะสามารถกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งได้อย่างไร? พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ก็เท่านั้นเอง! ถึงแม้ว่าลูกเพียงแค่พูดมากเท่านั้น นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถพูดแม้แต่เพียงนี้ ลูกจะลืม บาบ่าได้อธิบายแล้วว่าพ่อได้ทำพิธีเปิดและลูก ๆ เครื่องมือทั้งหลายก็กำลังพักผ่อน ได้มีการวางรากฐานแล้ว แต่เวลานี้สถานการณ์การทำงานรับใช้กำลังมีการเปิดขึ้น นี่คือนางสิ่งที่มีการให้ไว้ในกิตะ ได้มีการพูดไว้ในกิตะเช่นกันว่า: โอ ลูก ๆ เอาชนะตัณหาหาคะ แล้วลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลกถึง 21 ชาติเกิด ถึงแม้ว่าลูกไม่ได้กลายเป็นเช่นนี้ อย่างน้อยที่สุดจงอธิบายแก่ผู้อื่น มีผู้คนมากมายที่ยกระดับผู้อื่น แต่แล้วพวกเขาเองก็ตกลงไป ตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทำให้ลูกตกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้ง เพียงลูก ๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้เอาชนะตัณหาหาคะเท่านั้นจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เก็บการได้มาทั้งหมดของลูกไว้เบื้องหน้าลูกในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้พ่ายแพ้ด้วยอุปสรรคของมายา
2. เก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูกและทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เช่นที่พ่อบราห์มาได้ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ และเปลี่ยนจากนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ดังนั้นจงทำตามท่านและกลับมาตั้งอยู่บนบัลลังก์ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ดวงวิญญาณนั้นสาโทประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นนายของตนเอง และด้วยการรักษาจิตใจและสติปัญญาให้ปราศจากความไร้สาระ จงสร้างสันสการ์บราห์มิน สถานการณ์เล็กน้อยที่ไร้สาระ บรรยากาศที่ไร้สาระหรือจากที่ไร้สาระใดๆ จะมีอิทธิพลต่อจิตใจเป็นอันดับแรก และสติปัญญาก็จะร่วมมือในเรื่องนั้น ถ้าจิตใจและสติปัญญาทำงานอย่างต่อเนื่องในหนทางเช่นนี้แล้ว ต่อมาสันสการ์ก็就会被สร้างขึ้น มา ลูกก็จะได้เห็นสันสการ์อันหลากหลายที่ไม่ใช่เป็นสันสการ์ของบราห์มิน การได้รับอิทธิพลจากสันสการ์ที่ไร้สาระ การบรรจบอยู่กับตนเอง การสูญเสียความสุขชั่วแล้วชั่วเล่าเป็นสันสการ์ของนักรบ บราห์มินหมายถึงผู้ที่เป็นายของตนเอง ผู้ที่ปราศจากสันสการ์ที่ไร้สาระ ด้วยการมิได้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของสันสการ์เหล่านั้น

คติพจน์: นายผู้ทรงอำนาจคือ ผู้ที่เอาชนะปัญหาทั้งหลายด้วยสัญญาที่มุ่งมั่นได้อย่างง่ายดาย

โอม ซานติ